

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/161/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121398218
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Marková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6121398218.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Markovej a členiek senátu JUDr. Renáty Šiškovéj a JUDr. Antónie Bednarčík v právnej veci žalobcu: KUMU, s. r. o., Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 53 074 874, právne zastúpeného: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 1.271,50 eur s príslušenstvom a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 37Cb/112/2021-107 zo dňa 09.09.2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 37Cb/112/2021-107 zo dňa 09.09.2022 v napadnutej zamietajúcej časti (II. výrok) a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania (III. výrok) **z r u š u j e** a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v prvom výroku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 438,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 438,50 eur od 02.12.2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, druhým výrokom vo zvyšku žalobu zamietol a zároveň tretím výrokom súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 31,02 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením. Súd prvej inštancie tak rozhodol s poukazom na ustanovenia § 442 ods. 1, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj „nariadenie“), § 1 ods. 2, § 4 ods. 2 písm. b) § 4 ods. 4, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“ alebo „ZPZP“), § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“).

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.271,50 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že dňa 30.07.2020 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo, ktorého držiteľom bol A. B. (ďalej len „poškodený“), Škoda Octavia RS EČV: C.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Citroën C4, EČV: B. povinne zmluvne poisteným u žalovaného. V dôsledku poškodenia motorového vozidla uzavrel poškodený dňa 21.08.2020 so žalobcom zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 36/2020 (ďalej aj ako „zmluva o nájme“), na základe ktorej mu žalobca prenechal motorové vozidlo Volkswagen Passat Variant, EČV: D. do dočasného užívania a poškodený sa zaviazal zaplatiť nájom za každý deň prenájmu náhradného vozidla. Denný nájom bol 65,- eur bez DPH

+ jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,- eur bez DPH. Nájom náhradného vozidla trval od 21.08.2020 do 17.09.2020, t.j. po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise. Poškodený nemal k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Dňa 17.09.2020 vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0312020 na sumu 1.850,- eur bez DPH za užívanie náhradného vozidla od 21.08.2020 do 17.09.2020 (28 dní). Poškodený dňa 17.09.2020 odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku vo výške 1.850,- eur bez DPH s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalovaný v rámci náhrady škody poskytol dňa 16.11.2020 žalobcovi len sumu 578,50 eur, keď tento nesúhlasil s krátením plnenia a označil ho za svojvoľné. Žalobca mal za to, že od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy, a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla po dobu od 21.08.2020 do 17.09.2020, kedy sa poškodené vozidlo nachádzalo v autoservise, bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na to vzniká nárok, oprávnenému. Dojednané nájomné vo výške 1.850,- eur, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu; boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas doby, keď sa nachádzalo po nevyhnutnú dobu v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku. Žalobca žiadal aj úrok z omeškania odo dňa 02.12.2020, pretože žalovaný bol povinný poskytnúť poistné plnenie žalobcovi do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, t.j. po 16.11.2020, kedy žalovaný žalobcovi poskytol časť poistného plnenia, a teda najneskôr mohol skončiť šetrenie poistnej udalosti.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal 30.06.2021 platobný rozkaz sp. zn. 7Up/968/2021, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel. V odpore proti danému platobnému rozkazu žalovaný uviedol, že návrh žalobcu nespĺňa kritéria požadované v § 132 CSP. Namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože poškodený mal voči nemu záväzok spočívajúci v neuhradenej faktúre, preto nemohol so žalobcom platne uzavrieť zmluvu o postúpení. Poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením a túto nemohol postúpiť na žalobcu. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Žalobcovi kauzálne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Zmluvu o postúpení pohľadávky označil žalovaný za absolútne neplatný právny úkon. K nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla uviedol, že tento nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka a ani zo zákona o PZP. Žalobca nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. K poskytnutému plneniu poukázal na oznámenie o poistnom plnení, z ktorého sa žalobca preukázateľne dozvedel dôvody zníženia plnenia zo strany žalovaného. Nesúhlasil ani s uplatnenými úrokmi z omeškania, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu zotrval na podanom návrhu v celom rozsahu. Uviedol, že nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Z odporu žalovaného nemožno nijakým spôsobom ustáliť, z akého dôvodu by primeraná doba zapožičania náhradného vozidla mala predstavovať len ním určených 13 dní. V prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí je zo strany autoservisov bežne uplatňované zádržné právo k opravovanému motorovému vozidlu, a to celkom v súlade so zákonom, a to až do momentu zaplatenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou, alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. K reparácii vzniknutej škody v súvislosti so zásadou restitutio in integrum dôjde vtedy, keď bude vyplatená čiastka zodpovedajúca obvyklej cene poškodeného vozidla. Náklady za prenájom

náhradného vozidla je teda nutné považovať za účelne vynakladané minimálne do doby, keď bola škoda na vozidle reparovaná, a to vyplatením čiastky zodpovedajúcej vzniknutej škode. Žalobca ďalej uvádzal, že žalovaný vyplatil poistné plnenie vo výške denného nájomného 47,- eur, postup ktorý nebol podložený nijakou argumentáciou ani dôkazom, ide o neoprávnené a svojvoľné konanie. Poškodený nie je povinný zisťovať si ceny na trhu a hľadať tak najlacnejšiu požičovňu, resp. najlacnejšie motorové vozidlo. Z hľadiska posúdenia nutnosti a účelnosti je podstatné iba to, či výška denného nájomného výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Žalobca súdu predložil cenníky, podľa ktorých denné nájomné za porovnateľné vozidlá v regióne v danom čase boli za motorové vozidlo Volkswagen Passat vo výške 65,- eur s DPH (cenová ponuka Havana cars s.r.o.), za motorové vozidlo Volkswagen Passat vo výške 79,20 eur s DPH (cenník Setcar sk, a.s.) a za vozidlo Škoda Octavia vo výške 63,60 eur s DPH (MK Car s.r.o.).

5. Súd prvej inštancie považoval medzi stranami za sporné, či nepriznanie náhrady škody v celej uplatnenej výške bolo zo strany žalovaného oprávnené, aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ako aj nárok žalobcu na úroky z omeškania. Spornými neboli skutkové okolnosti vedúce ku vzniku skutočnej škody na strane poškodeného - právneho predchodcu žalobcu, t.j. vlastníka motorového vozidla poškodeného v dôsledku škodovej udalosti zavinennej motorovým vozidlom poisteným u žalovaného na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Súd prvej inštancie uviedol, že nezistil žalovaným namietané porušenie § 132 CSP, čo je zrejme už z toho, že v konaní pokračoval a vec meritórne prejednal. Následne sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Konštatoval, že podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.09.2020 je predmetom zmluvy postúpenie pohľadávky voči žalovanému v sume 1.850,- eur titulom nároku voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou z 30.07.2020 na vozidle Škoda Octavia RS EČV: C. podľa § 4 zákona o PZP. Postúpenie pohľadávky je odplatné, pričom odplata za postúpenie je vo výške 1.850,- eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0312020 za nájom náhradného vozidla Volkswagen Passat Variant, EČV: D.. Vzájomné nároky zmluvných strán sa podpisom zmluvy započítavajú. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným vyplýva, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči žalovanému spočívajúci v zaplatení náhrady škody, ktorý bol predmetnou zmluvou postúpený žalobcovi. Predmetom postúpenia teda nebol dlh poškodeného voči žalobcovi z titulu nájmu náhradného motorového vozidla. Pohľadávku poškodeného na náhradu škody nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla. Súd prvej inštancie tak nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu z dôvodu, že by predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky mal byť dlh poškodeného voči žalobcovi. Zmluva o postúpení pohľadávky mala spôsobilý predmet postúpenia a účastníci zmluvy sú riadne označení, postúpená pohľadávka je jednoznačne identifikovateľná, predmet zmluvy je riadne určený. Z obsahu zmluvy zároveň vyplýva prejav vôle zmluvných strán. V rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky tak mala spôsobilý predmet postúpenia a išlo o platný právny úkon a práve touto zmluvou preukázal žalobca aktívnu vecnú legitímáciu. V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob 220/2017 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/94/2020 z 10.03.2021.

6. Súd prvej inštancie sa ďalej nestotožnil s námietkou žalovaného, že náklady na prenájom náhradného vozidla nevyplývajú z Občianskeho zákonníka a ani zo zákona o PZP. Ozrejmil, že poškodený nemohol z titulu poistnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo, pričom náklady spojené s jeho zabezpečením v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodeného. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla, teda účelný je každý taký náklad, pri ktorom existuje dostatočná vecná súvislosť medzi opodstatnenou potrebou a obvyklým nákladom, ktorý slúži na úhradu tejto potreby. Pri poistnej udalosti, ktorá poškodeného zbaví možnosti používať svoje vozidlo je opodstatnenou jeho potreba využívať náhradné vozidlo. Ak by si ale poškodený, ktorý v dôsledku porušenia právnej povinnosti poistencom žalovaného bol zbavený možnosti používať

svoje vozidlo Škoda Octavia RS, prenajal od žalobcu neporovnateľné vozidlo, nešlo by o účelne vynaložený náklad. Nebol by to primeraný spôsob realizácie legitímnej potreby vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou.

7. Ďalej súd prvej inštancie ozrejnil, že samotná účelnosť nájmu náhradného motorového vozidla vyplýva z kilometrového nájazdu počas doby prenájmu, a to 3.016 km, čo vyplýva z protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 36/2020. Tiež z protokolu, zmluvy o nájme č. 36/2020 zo dňa 21.08.2020 a faktúry č. 0312020 vyplýva, že náhradné vozidlo bolo prenajaté od 21.08.2020 do 17.09.2020 (28 dní), čo robí priemerný kilometrový denný nájazd viac ako 107 km, čo dostatočne osvedčuje potrebu využívania náhradného motorového vozidla poškodeným počas opravy poškodeného motorového vozidla. Súd dodal, že poisťovňa uznala časť nákladov na použitie náhradného vozidla, čím akceptovala potrebu poškodeného zabezpečiť si náhradné vozidlo. Navyše v oznámení o poistnom plnení nevytkla nič ohľadom nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla a znížením poistného plnenia na sumu 578,50 eur vyjadrila len nesúhlas s cenou nájmu za jeden deň a dĺžkou nájmu náhradného vozidla. Súd mal za to, že uhradením časti nákladov, základ nároku poškodeného poisťovňa uznala a dodatočné argumenty, ktorými sa snaží uvedený záver vyvrátiť, súd neakceptoval (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/17/2017 z 10.05.2018). Súd prvej inštancie zdôraznil, že náhradné vozidlo je nutným dôsledkom opravy poškodeného vozidla a nahrádzajú sa len náklady účelne vynaložené s odstránením negatívnych následkov vzniknutých poistnou udalosťou. V tomto smere je nevyhnutné zistiť podstatné okolnosti, a to, kedy bolo poškodené motorové vozidlo prijaté do autoservisu za účelom jeho opravy, ako dlho bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, kedy bolo poškodenému autoservisom vydané a napokon to, že poškodený náhradné motorové vozidlo skutočne počas doby opravy potreboval. Za účelné a nevyhnutné náklady na prenájom náhradného vozidla nemožno považovať náklady, ktoré vzniknú mimo opravy poškodeného motorového vozidla, mimo príčinnej súvislosti s poškodením vozidla. Pojmovo by tak už nešlo o vozidlo náhradné, teda vozidlo prenajaté dočasne po dobu, keď z dôvodov poškodenia nie je možné, aby poškodený užíval vlastné vozidlo. V momente zavŕšenia opravy poškodeného motorového vozidla je toto prevádzkyschopné a na strane poškodeného neexistuje odôvodnená potreba náhradného motorového vozidla.

8. V danom spore zaťažovalo žalobcu dôkazné bremeno, či doba nájmu náhradného vozidla od 21.08.2020 do 17.09.2020, t.j. 28 dní je dobou primeranou. Vychádzajúc z faktúry žalobcu č. 0312020 zo 17.09.2020 súd prvej inštancie ustálil, že náhradné motorové vozidlo bolo požičané od 21.08.2020 do 17.09.2020. V preberacom protokole č. 36/2020 je ako deň odovzdania náhradného motorového vozidla uvedený deň 21.08.2020 a ako deň odovzdania 17.09.2020. Zo žiadnej z týchto listín podľa konajúceho však nevyplýva doba opravy poškodeného motorového vozidla. Deň začiatku prenájmu náhradného motorového vozidla bol 21.08.2020, pričom tento deň rozporovaný nebol. Vozidlo bolo do servisu prijaté dňa 21.08.2020, čo vyplýva z faktúry autoservisu č. O20 511679, vystavenej dňa 10.09.2020 a rovnakým dátumom je označené aj dodanie tovaru/služby. Súd prvej inštancie konštatoval, že používanie náhradného motorového vozidla po oprave vlastného motorového vozidla nemôže predstavovať účelne vynaložený a primeraný náklad, pričom posledným dňom účelného a primeraného využitia náhradného motorového vozidla bol deň vystavenia faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla, teda deň 10.09.2020. Súd prvej inštancie nespochybnil, že zákon exaktne neupravuje nárok poškodeného na náhradu nákladov na zapožičanie náhradného vozidla len do momentu vystavenia faktúry za opravu, avšak dôkazné bremeno toho, že v období po realizovanej oprave poškodeného vozidla ide o účelne a nevyhnutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla viazne na žalobcov. Keďže poškodený mal náhradné motorové vozidlo prenajaté nielen počas doby opravy jeho poškodeného vozidla, ale aj po skončení tejto opravy a vystavení faktúry za opravu, bolo na žalobcov preukázať, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla po vykonaní opravy poškodeného vozidla až do odovzdania náhradného vozidla, t.j. v období od 11.09.2020 do 17.09.2020 boli vynaložené nevyhnutne a účelne, čo žalobca nepreukázal. Podľa názoru súdu mal poškodený reálnu možnosť prevziať si vlastné opravené vozidlo už v deň vystavenia faktúry, čo bol zároveň deň dodania služby, a to dňa 10.09.2020, kedy mohol začať vlastné vozidlo používať, pričom nepreukázal okolnosti, ktoré by mu v tom bránili. Na uvedenom závere nič nemení čestné prehlásenie poškodeného, že vozidlo je stále aj po 17.09.2020 v autoservise, kde čaká na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne, pretože bez neho autoservis vozidlo nevydá. Nemôže byť na škodu žalovaného, že opravca motorové vozidlo poškodenému nevydal, pretože práva a povinnosti medzi opravcom a poškodeným sa riadia medzi nimi uzatvorenou zmluvou o dielo, resp. zmluvou o oprave, súčasťou ktorej je aj dohoda o odovzdaní opraveného vozidla. Prípadné neposkytnutie súčinnosti poisťovne včas vystaviť krycí list nie

je dôvodom na „ponechanie“ opraveného vozidla v servise s následkom predĺženia doby nájmu, čiže ide o jednostranné konanie opravcu, príp. dohodu medzi opravcom a poškodeným o nevydaní opraveného vozidla poškodenému, dôsledkom čoho bolo neúčelné trvanie nájmu po 10.09.2020. Náklady spojené s ďalším prenájmom náhradného motorového vozidla po 10.09.2020 tak musí žalobca znášať sám. Súd prvej inštancie tak za účelnú dobu prenájmu ustálil dni od 21.08.2020 do 10.09.2020, teda počas opravy poškodeného motorového vozidla, čo je dokopy 21 dní. Námietky žalovaného o primeranej dĺžke opravy len 13 dní sú v tomto smere neopodstatnené. Poškodený motorové vozidlo nechal opraviť v servise a nevie nijak ovplyvniť rýchlosť opravy poškodeného motorového vozidla, nakoľko rozsah náhrady škody je vždy závislý na objektívnych skutočnostiach a nemôže byť ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami. Oprava poškodeného vozidla je práve tou objektívne relevantnou skutočnosťou, ktorá zakladá nutnosť prenájmu náhradného vozidla poškodeným. K zapožičaniu náhradného vozidla došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou to na obdobie kedy sa poškodené vozidlo nachádzalo v oprave (odhladnuc od vyššie zdôvodneného nepriznania 7 dní, t.j. po 10.09.2020 do 17.09.2020). Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie konštatoval, že náklady na prenájom náhradného vozidla boli vynaložené účelne z hľadiska dĺžky prenájmu náhradného vozidla počas celého obdobia zodpovedajúcej doby, kedy sa poškodené vozidlo nachádzalo v oprave (21.08.2020 - 10.09.2020). Pokiaľ mal žalovaný výhrady voči dĺžke opravy poškodeného vozidla, musí tieto namietať voči servisu, nie voči žalobcovi (poškodenému), ktorý za dĺžku opravy nezodpovedá, nemôže ju nijako ovplyvniť.

9. Súd prvej inštancie sa tiež nestotožnil s oprávnenosťou zníženia plnenia o sumu 13,- eur, ktorá podľa žalovaného predstavuje pevné prevádzkové náklady v sume 0,01 eura na 1 km (najazdených 1.300 km) a ani so znížením o sumu 49,50 eur, ktorá predstavuje náklady, ktoré by inak vznikli užívaním poškodeného vozidla. Žalovaného v tejto súvislosti zaťažovalo dôkazné bremeno svoje tvrdenia preukázať a uviesť aj spôsob výpočtu tohto zníženia, čo však neučinil a neuviedol, odkiaľ má štatistický údaj prevádzkových nákladov 0,01 eura na 1 km. Skutočnosť, že vozidlo poškodeného bolo v servise z dôvodu, ktoré poškodený nijako nezavinil a napriek tomu došlo k poškodeniu jeho vozidla, a preto ho nemohol používať, nemôže podľa súdu prvej inštancie zakladať obohatenie sa poškodeného v tzv. ušetrovaných nákladov a to najmä s poukazom na to, že ani po oprave predmetného vozidla nemožno jednoznačne vzhľadom na samotné poškodenie vozidla a jeho opravu konštatovať rovnakú hodnotu vozidla, aké by malo bez poškodenia. Súd prvej inštancie tu poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/204/2019 z 20.02.2020.

10. Pokiaľ ide o výšku denného nájmu náhradného vozidla, súd prvej inštancie ozrejmil, že výšku ceny nájmu je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda aj najnižších ako aj najvyšších cien, nejde však o cenu priemernú. Preto pokiaľ cena nájmu z tohto pásma výrazne nevybočuje je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. Poškodený navyše nemá povinnosť hľadať po dopravnej nehode lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Zároveň každá uzavretá zmluva je výsledkom individuálnych rokovaní zmluvných strán. Súd dodal, že bez znalosti ďalších kritérií, ako je potreba platby vopred, platba zábezpeky za motorové vozidlo do jeho vrátenia, platba za prístavenie vozidla na dohodnutom mieste, dĺžka vodičského oprávnenia, vek vodiča - nájomcu, platby za vyčistenie motorového vozidla, obmedzenie jazdy počtom kilometrov, či možnosť s autom vycestovať do zahraničia, nie je možné priemerovať zverejnené ceny nájmov v cenníkoch. V danom spore bolo požičané motorové vozidlo Volkswagen Variant za dennú sadzbu nájmu 65,- eur určenú samotným žalobcom (dohodnutá denná sadzba nájmu náhradného vozidla v zmluve o nájme č. 36/2020 z 21.08.2020). Žalovaný v oznámení o poistnom plnení namietal neprimerane účtovanú dennú sadzbu náhradného vozidla vzhľadom na typ poškodeného vozidla, preto žalobcu zaťažovalo v prvom rade dôkazné bremeno preukázať, že Volkswagen Variant a poškodené motorové vozidlo Škoda Octavia RS sú porovnateľné vozidlá, pretože v opačnom prípade nájomné za drahšie auto (nad rozsah obvyklého nájomného za poškodené motorové vozidlo) nie je účelne vynaloženým nákladom (bod 22. napadnutého rozsudku). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebol predložený jediný dôkaz zo strany žalobcu. Vychádzajúc z cenníku SetCar sk, a.s. je Volkswagen Passat Variant vyššie kategorizovaným autom než Škoda Octavia. Úvahy žalobcu, že športový model Škoda Octavia RS je porovnateľným motorovým vozidlom, sú len v rovine úvah, pretože tieto informácie neboli podľa súdu prvej inštancie ničím podložené. Ak je podľa žalobcu Škoda Octavia odlišná od Škoda Octavia RS, tak všetky predložené cenníky sú bez ďalšieho nepoužiteľné, pretože žiadny z cenníkov neobsahuje cenu za deň nájmu pri Škoda Octavia RS. Ak by aj súd vychádzal z predložených cenníkov, tak žalovaný predložil

cenníky, kde je denný nájom vozidla Škoda Octavia od 26,- eur až do 41,- eur podľa počtu dní (čím dlhšie trvá prenájom tým je lacnejší v prepočte na jeden deň). Žalobca predložila cenník Volkswagen Passat, ktorý je neaplikovateľný, pretože nepreukázal, že ide o porovnateľné vozidlo. Cenník Škoda Octavia II je tiež nepoužiteľný, pretože je vytvorený len pre jeden deň nájmu, kedy je cena najvyššia, pričom v spore je súdom uznaná doba nájmu 21 dní a napokon cenník SetCar sk, a. s., kde je pri nájme Škoda Octavia nad 10 dní suma nájmu 48,96 eura. Keďže žalovaný priznal 47,- eur, postupoval v rámci likvidácie správne, pretože určil cenu denného nájmu v hladine obvyklej ceny. Súd pripomenul, že má byť nahradená cena obvyklá, nie cena najvyššia a keďže žalovaný určil obvyklú cenu, tak súd z tejto sumy (47,- eur) vychádzal. Ako ďalej súd prvej inštancie skonštatoval, nemožno nepriaznivost' stavu spôsobeného škodovou udalosťou umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovní s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, resp. s krátkou dobou opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy poškodeného motorového vozidla zisťoval aj alternatívy iného charakteru. To isté platí aj pre hľadanie najlacnejšej požičovne motorových vozidiel. Takýmto prístupom by poškodený bol neprimerane a nedôvodne zaťažovaný a preto nie je možné dožadovať sa v súdnom spore splnenia ešte ďalších podmienok. Nebyť poisťovnej udalosti spôsobenej motorovým vozidlom poisťovne žalovanej, nedôjde ani k poškodeniu motorového vozidla poškodeného a k nutnosti zapožičania/prenájmu náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla. Náhradné motorové vozidlo bolo prenájaté na dobu 28 dní v období od 21.08.2020 do 17.09.2020 s tým, že súd uznal dobu opravy v trvaní 21 dní. V konaní bolo preukázané, že z titulu poisťovnej udalosti nemohol poškodený motorové vozidlo používať, toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Tieto náklady sú v sume 21 dní x 47,- eur / deň prenájmu + 30,- eur za pristavenie a prevzatie vozidla, t.j. v celkovej sume 1.017,- eur, z ktorej žalovaný vyplatil 578,50 eur a vo zvyšku plnenie odmietol poskytnúť, pričom primeraná doba prenájmu náhradného vozidla bola súdom ustálená na 21 dní, suma za deň prenájmu na 47,- eur a odpočet pevných prevádzkových nákladov spolu so zmenou technickej hodnoty vozidla vyhodnotený ako neoprávnený. Súd prvej inštancie preto žalovaného zaviazal na doplatenie sumy 438,50 eur žalobcovi (1.017,- eur - 578,50 eur).

11. Súd prvej inštancie ohľadom úrokov z omeškania sa nestotožnil s takým výkladom zákona o PZP, že oznámením o poisťovnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa nepriznala plnenie, splnila podmienky v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, nakoľko pripustením tohto výkladu by poisťovne mohli neplniť bez akéhokoľvek rizika, keďže ak ich dotknuté subjekty (spravidla po opakovanej vzájomnej komunikácii) zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškaní mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie objasnil, že otázka splatnosti plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom druhá časť tohto ustanovenia sa uplatní len vtedy, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca a nie poisťovňa. Opačný výklad by znamenal obsolentnosť § 11 ods. 7 PZP, pretože právo poškodeného uplatňujúceho priamy nárok voči poisťovni je dané inštitútom vykonateľnosti rozhodnutia, a to uplynutím lehoty na plnenie viazanej na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ teda poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo žalobcu popri plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákon o PZP v § 11 ods. 8 upravuje následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona o PZP, t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťovnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu prvej inštancie práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného neúplného plnenia dostane do omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020, sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020, sp. zn. 4Cob/88/2021 z 29.09.2022. Súd dodal, že rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorými svoju argumentačnú líniu podporovali poisťovne, boli zrušené rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 214/2020 (zrušené rozhodnutie 1Cdo/212/2017) a sp. zn. III. ÚS 309/2020 (zrušené rozhodnutie 3Cdo/145/2017). Žalovaný ukončil šetrenie škodovej udalosti dňa 11.11.2020, kedy listom oznámil žalobcovi, že plniť v celom uplatnenom rozsahu nebude, hoci bol povinný poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania škodovej udalosti a keďže tak neurobil, je od 27.11.2020 v omeškaní s plnením sumy 438,50 eur. Súd prvej inštancie tak zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania v žalobcom požadovanej výške 5 % zo sumy 438,50 eur od 02.12.2020 (od dátumu požadovaného žalobcom) do

zaplatenia. Žalovaný je preto v súlade s vyššie uvedeným povinný zaplatiť žalobcovi sumu 438,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 438,50 eur od 02.12.2020 do zaplatenia. Vo zvyšku súd prvej inštancie žalobu zamietol, teda za uplatnené dni nájmu náhradného vozidla po završení opravy poškodeného motorového vozidla, t.j. po 10.09.2020 a uplatnená suma za denný nájom prevyšujúca 47,- eur, t.j. prevyšujúca obvyklú cenu zistenú vykonaným dokazovaním.

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 2 CSP podľa zásady úspechu v spore. Žalobca mal v spore úspech v časti o zaplatenie istiny v sume 438,50 eur, čo k žalovanej istine 1.271,50 eur predstavuje úspech 34,49 %. Žalovaný mal úspech v zamietajúcej časti istiny v sume 833,- eur, čo k žalovanej istine predstavuje úspech 65,51 %. Čistý úspech žalovaného je potom 31,02 % (65,51 % - 34,49 %). Súd preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 31,02 %.

13. Proti tomuto rozsudku podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie smerujúce proti druhému a tretiemu výroku, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil moment završenia opravy, resp. vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov na opravu, resp. na nedostatočne prihladal, hoci práve ten priamo ovplyvňuje dobu prenájmu náhradného vozidla. Zároveň nesprávne posúdil absenciu príčinnej súvislosti medzi vznikom sporných nákladov a poškodením vozidla. Žalobca uviedol, že v súvislosti s dopravnou nehodou, ako škodovou udalosťou, vznikol poškodenému nárok na náhradu škody na poškodenom vozidle, ako aj nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla, pričom moment vybavenia prvého nároku priamo ovplyvňuje výšku nároku z titulu prenájmu náhradného vozidla. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla treba podľa žalobcu považovať dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu, je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Po pripísaní plnenia na účet autoservisu tento informoval poškodeného o možnosti prevzatia opraveného vozidla a až potom bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva. Žalobca uviedol, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poisťnej udalosti a pripísanie finančných prostriedkov, ak na ne vzniká oprávnenému nárok. V prípade opravy poškodeného vozidla je jedným z pojmových znakov odplatnosť tohto záväzkového vzťahu. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Z listinných dôkazov predložených žalobcom vyplynulo, že poškodený si vyzdvihol opravené vozidlo po ukončení opravy a doručení krycieho listu poisťovňou - žalovaným, a to dňa 17.09.2020. Žalobca mal za to, že nemožno konštatovať ani nedostatok príčinnej súvislosti, nakoľko keby klient žalovaného nezavinil dopravnú nehodu, nedošlo by ku škode na vozidle, nutnosti opravy v servise, ktorého podmienky bol poškodený povinný akceptovať a v konečnom dôsledku by nebol nutný prenájom náhradného vozidla po dobu, po ktorú bol poškodený vylúčený z užívania predmetu svojho vlastníctva. Odovzdanie vozidla z autoservisu nie je subjektívnou okolnosťou ako tvrdil prvoinštančný súd, nakoľko nejde o okolnosť, ktorú by vedel ovplyvniť práve poškodený. Žalobca tak nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že poškodený mal možnosť objektívne používať opravené motorové vozidlo odo dňa 10.09.2020. Za nesprávny považoval žalobca aj záver súdu, že zo žiadneho z dôkazov nevyplývalo, že by na základe dohody medzi autoservisom a poškodenou spoločnosťou mal autoservis dôvod zdržiavať vozidlo po oprave až do vystavenia a doručenia krycieho listu poisťovňou, resp. do zaplatenia ceny za opravu. Poškodený žiadnym spôsobom nemôže ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy v autoservise, pričom faktúru za opravu vozidla autoservis po ukončení opravárenských prác adresuje za účelom úhrady plnenia poisťovní vinníka autonehody. Poškodený preto nijako neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval dostatočnými finančnými prostriedkami na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Žalobca mal za to, že súd sa argumentáciou prezentovanou žalobcom vôbec nezaoberal a procesnú obranu žalobcu v odôvodnení rozhodnutia žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal žalobca za to, že podmieňovanie vydania opraveného vozidla autoservisom zaplatením nákladov na opravu pri úhrade týchto nákladov z povinného zmluvného

poistenia vinníka autonehody nie je výsledkom žiadnej dohody medzi poškodeným a servisom, ale jedná sa o obchodnú zvyklosť autoservisov, ktorá je všeobecne známa. Keďže v zmysle § 186 ods. 1 CSP sa nedokazujú skutočnosti všeobecne známe, alebo známe súdu z jeho činnosti, bolo na mieste, aby súd pri rozhodovaní zohľadnil žalobcom prezentovanú všeobecnú obchodnú prax autoservisov bez potreby jej preukazovania konkrétnymi dokladmi. V tejto súvislosti dal žalobca do pozornosti ustálenú rozhodovaciu prax súdov vo vzťahu k otázke nutnosti a účelnosti vynaloženia nákladov na prenájom náhradného vozidla v skutkovo obdobných prípadoch, konkrétne napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019 sp. zn. 14Cob/55/2019, ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.11.2021, sp. zn. 3Cob/202/2020. V nadväznosti na uvedené považoval žalobca skutkový a právny záver súdu prvej inštancie o neúčelnosti nákladov na prenájom náhradného vozidla za obdobie po 10.09.2020 v napadnutom rozsudku za nesprávny, keďže oprava poškodeného vozidla bola v zmysle vyššie uvedeného riadne ukončená dňa 17.09.2020 a zároveň s prihliadnutím na všeobecne uplatňované obchodné zvyklosti bol prenájom náhradného vozidla dôvodný do 17.09.2020.

14. Ďalej bola spornou skutočnosťou výška náhrady škody v podobe výšky denného nájomného. Súd prvej inštancie zamietol vo zvyšku žalobu, a to aj z dôvodu, že žalobcom poskytnutá cena náhradného vozidla presahovala obvyklú cenu nájmu pri obdobnom type vozidla ako poškodeného vozidla. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca poskytol poškodenému vozidlo za vyššiu cenu ako ponúkali iné požičovne a bolo možné zabezpečiť obdobné náhradné vozidlo v danom čase a mieste. Za primeranú dennú sadzbu považoval sumu 47,- eur, t.j. v takej výške, ako ju priznal žalovaný pri vybavení poisťovnej udalosti. Žalobca mal však za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, svoje rozhodnutie adekvátne neodôvodnil, čo má za následok porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces a napadnutý rozsudok súčasne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ako žalobca ozrejmil, nárok poškodeného, resp. žalobcu je možné skúmať iba z hľadiska jeho dôvodnosti, teda preukázania nutnosti a účelnosti nákladov a nie je možné akceptovať záver súdu, že by prenájom náhradného vozidla zbytočne, alebo za vysoké ceny predstavoval akékoľvek porušenie povinnosti poškodeného. Zákon o PZP ani ustanovenia OZ neupravujú vo vzťahu k poškodenému žiadnu povinnosť vo zvýšenej miere prihliadať na výšku nákladov poisťovacej spoločnosti, hradiacej vzniknutú škodu. Poškodený nemá povinnosť vykonať určitý prieskum ohľadom prenájmu náhradných vozidiel a v tejto súvislosti opätovne žalobca poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, podľa ktorej poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo skúmať a porovnávať podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní, resp. požičovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014. Vo vzťahu k posúdeniu ceny za nájom zapožičaného vozidla zo strany súdu ako neprimeranej sa žalobca domnieval, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca poukázal na to, že pri uzatváraní zmluvy o nájme s poškodeným nevie vopred určiť dĺžku trvania nájmu, pretože táto sa bezprostredne odvíja od doby trvania opravy poškodeného vozidla. Súd na túto vôbec argumentáciu neprihliadol, svoj postup v tomto smere neodôvodnil a pri stanovení primeranej ceny vychádzal pri predložených listinných dôkazoch práve z cien denného nájomného pri nájme trvajúcim nad 10 dní. Súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu ďalej dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď pri výpočte primeranej a obvyklej ceny za nájom vozidla vychádzal z nesprávnych cien denného nájmu bez prihliadnutia na špecifiká nájmu a z cien nezohľadňujúcich podmienku obvyklého nájmu v danom mieste a čase. Poukázal tu na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.01.2020, sp. zn. 13Cob/155/2019. Poškodený ani žalobca nevedeli vopred určiť dĺžku nájmu, keďže poškodené vozidlo bolo umiestnené do opravy a preto si prenajal vozidlo na dobu neurčitú pri dohodnutí pevnej ceny denného nájmu bez ohľadu na to, koľko bude nájom trvať. Práve táto skutočnosť spôsobuje značné rozdiely medzi cenami, resp. cenníkmi predloženými žalobcom a žalovaným. Zároveň tiež poukázal na to, že cenové ponuky žalovaného sú ponuky autopožičovní iného typu než je žalobca, nakoľko tieto poskytujú vozidlá na vopred presne určené časové obdobie, a zároveň ponuky predložené žalovaným nezohľadňujú podmienku stanovenia obvyklej ceny v danom mieste a čase nakoľko žalovaný predložil cenové ponuky z iných regiónov a nie zo Žiliny, kde bolo vozidlo opravované a kde bolo prenajaté i predmetné náhradné vozidlo. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že nemožno nájomné dojednané medzi žalobcom a poškodeným považovať za neprimerane

vysoké alebo neobvyklé. Listinnými dôkazmi predloženými v konaní bolo podľa žalobcu preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté motorové vozidlo a za ten čas zaplatil ako nájomca prenajímateľovi sumu 1.820,- eur z titulu dojednaného nájomného a 30,- eur ako poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Žalobca považoval napadnutý rozsudok a jeho odôvodnenie za rozporné s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, keďže z neho nevyplýva posúdenie relevantných skutkových tvrdení a právnych argumentov žalobcu vo vzťahu k napadnutej časti. Konaním súdu prvej inštancie teda došlo súčasne k zásahu do práva žalobcu na spravodlivý proces. Záverom žalobca navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vo výroku II. žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 833,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 833,- eur od 02.12.2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a o trovách konania rozhodne tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na odvolacom súde v rozsahu 100 %.

15. Odvolanie žalobcu bolo žalovanému doručené dňa 08.11.2022. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

16. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov a v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP) a po oboznámení sa s obsahom spisu a dôvodmi odvolania žalobcu dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

18. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

19. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

20. Podľa § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

21. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 37Cb/112/2021-107 zo dňa 09.09.2022 vo výroku I., ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 438,50 eur spolu s príslušenstvom nebol napadnutý odvolaním, preto odvolací súd na základe odvolania žalobcu posudzoval len zamietajúci výrok II. a súvisiaci výrok III. týkajúci sa nároku na náhradu trov konania. Predmetom konania bola pohľadávka, ktorá mala žalobcovi vzniknúť v súvislosti s poistnou udalosťou, ako nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla poškodeným. Medzi stranami nebolo sporné, že poškodené motorové vozidlo nechal poškodený za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo nadväzovalo uzavretie zmluvy o prenájme dopravného prostriedku č. 36/2020 zo dňa 21.08.2020, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo Volkswagen Passat Variant, EČV: D. za nájomné vo výške 65,- eur bez DPH denne a za

jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,- eur bez DPH. Z preberacieho protokolu č. 36/2020 vyplýva, že deň prevzatia náhradného motorového vozidla bol deň 21.08.2020 a ako deň jeho odovzdania žalovaným bol deň 17.09.2020.

22. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla po vykonaní opravy poškodeného vozidla až do odovzdania náhradného vozidla, t.j. v období od 11.09.2020 do 17.09.2020 boli vynaložené nevyhnutne a účelne. Dospel k záveru, že poškodený mal náhradné motorové vozidlo prenajaté nielen počas doby opravy jeho poškodeného vozidla, ale aj po skončení tejto opravy a vystavení faktúry za opravu, kedy mal podľa záverov prvoinštančného súdu reálnu možnosť prevziať si vlastné opravené vozidlo už v deň vystavenia faktúry, teda v deň dodania služby, a to 10.09.2020. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, pretože je názoru, že za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu do vybavenia poisťovnej udalosti (poskytnutia náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla), kedy poisťovňa je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo len po zaplatení ceny opravy, pričom zákon neukladá poškodenému, že by musel i v prípade nedostatku finančných prostriedkov, vyzdvihnúť motorové vozidlo ihneď po dokončení opravy, bez možnosti využitia zaplatenia opravy krycím listom poisťovne. Poškodený má možnosť požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí, pričom uvedená obchodná zvykosť autoservisov je odvolaciemu súdu známa z vlastnej činnosti. Súd prvej inštancie nepodložene skonštatoval, že náklady na prenájom náhradného vozidla boli vynaložené účelne z hľadiska dĺžky prenájmu iba počas doby, kedy sa poškodené vozidlo nachádzalo v oprave, a to odo dňa 21.08.2020 do dňa 10.09.2020. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie nestotožnil. Podľa názoru odvolacieho súdu mal súd prvej inštancie v prvom rade skúmať objektívnu možnosť dispozície poškodeného s jeho motorovým vozidlom po oprave a tým pádom ustáliť nielen moment zavŕšenia opravy, ale aj objektívnu možnosť poškodeného nakladať s opraveným motorovým vozidlom. Odvolací súd ďalej uvádza, že ak je možné poškodené vozidlo opraviť (tzv. parciálna škoda) a vozidlo sa z toho dôvodu nachádza v autoservise, je účelnosť nájmu ratione temporae daná v prvom rade dĺžkou opravy poškodeného vozidla, ktorú je nevyhnutné správne ustáliť a následne je nutné vziať do úvahy aj predpoklad, že poškodený nemusel mať v deň vystavenia faktúry k dispozícii fakturovanú sumu 1.850,- eur. Ukončením nájmu v deň vystavenia faktúry a odovzdaním náhradného vozidla, tak ako to predpokladal súd prvej inštancie, by sa poškodený dostal do situácie, že zostane prakticky bez vozidla až do ukončenia likvidácie. Podľa názoru odvolacieho súdu nemal súd prvej inštancie dostatočne preukázané, že momentom vystavenia faktúry za opravu zo strany servisu si mohol poškodený vozidlo prevziať a užívať ho a nájom náhradného motorového vozidla mohol byť v deň vystavenia faktúry ukončený. V prípade, ak poškodený využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne vo forme krycieho listu, je nevyhnutné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu, kedy bolo prijaté do opravy, až do momentu jeho vydania poškodenému, a to za predpokladu, že dobu nájmu poškodený či už úmyselne, alebo svojím nedbanlivostným konaním nepredĺžil. Zároveň je nevyhnutné zohľadniť skutočnosť, že poškodený sa o ukončení opravy dozvie až po zaplatení opravy poisťovňou, kedy ho servis informuje o možnosti prevziať si motorové vozidlo. Odvolací súd taktiež dodáva, že nevidí dôvod, aby súd neprihliadal na obsah čestného prehlásenia poškodeného (bod 26. napadnutého rozsudku), ktorého obsah žalovaný nespochybnil a nevyvrátil, t.j. žalovaný netvrdil, ani nepreukázal, že by toho času už poskytol poisťné plnenie na účet poisťovne. Uvedený dôkaz je zároveň potrebné hodnotiť ako každý iný dôkaz v konaní, v konaní ktorom nevyšli najavo žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by potrebu prenájmu náhradného vozidla po dobu opravy poškodeného vozidla u poškodeného spochybňovali a ani zo strany žalovaného neboli označené a navrhnuté také dôkazy, ktoré by boli spôsobilé jeho obsah spochybniť.

23. Žalobca ďalej namietal záver súdu prvej inštancie, že ním poskytnutá cena náhradného vozidla presahovala obvyklú cenu nájmu pri obdobnom type vozidla ako poškodeného vozidla než ponúkali iné poisťovne a bolo možné zabezpečiť obdobné náhradné vozidlo v danom čase a mieste. Za primeranú dennú sadzbu považoval súd prvej inštancie sumu 47,- eur, teda vo výške, ktorú priznal žalovaný pri vybavení poisťovnej udalosti, pričom žalobca mal za to, že nárok poškodeného, resp. žalobcu je možné skúmať iba z hľadiska jeho dôvodnosti, čiže preukázania nutnosti a účelnosti nákladov a nie je možné akceptovať záver súdu, že by prenájom náhradného vozidla zbytočne alebo za vysoké ceny predstavoval akékoľvek porušenie povinnosti poškodeného, nakoľko zákon o PZP, ani ustanovenia Občianskeho zákonníka neupravujú vo vzťahu k poškodenému žiadnu povinnosť vo zvýšenej miere

prihliadať na výšku nákladov poisťovacej spoločnosti, hradiacej vzniknutú škodu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ ide o výšku ceny nájmu náhradného motorového vozidla, túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprímerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je preto nevyhnutné vychádzať z celého cenového pásma, teda najnižších, ale aj najvyšších cien, nepôjde však o cenu priemernú, ako správne poznamenal súd prvej inštancie. Pokiaľ cena nájmu z tohto pásma nevybočuje, je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. V súvislosti s námietkou žalobcu týkajúcou sa nesprávneho určovania ceny prenájmu v závislosti od dĺžky jeho trvania dáva odvolací súd za pravdu odvolateľovi, ktorý uviedol, že poškodený ani žalobca nevedeli vopred určiť dĺžku nájmu, keďže nevedeli dopredu určiť dobu, po ktorú bude poškodené vozidlo umiestnené do opravy, a preto je plne relevantné, keď žalobca predkladal cenníky ohľadom prenájmu vozidiel na dobu neurčitú pri dohodnutí pevnej ceny denného nájmu. V skutkových okolnostiach daného prípadu je tak zrejmé, že doba nájmu nebola, resp. nemohla byť vopred stanovená/dojednaná na konkrétnu dĺžku, keďže doba užívania náhradného vozidla bola závislá od doby vykonania opravy a úhrady jej ceny, resp. doručenia krycieho listu. Je všeobecne známou skutočnosťou, že cena prenájmu v prípade vopred dojednaného dlhodobého prenájmu je nižšia, než v prípade nájmu na 1 deň, avšak odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že koniec nájmu vozidla bol viazaný až na moment skutočného vrátenia náhradného vozidla nájomcom prenajímateľovi, a nemožno ho v danom prípade vopred určiť, pričom súd prvej inštancie uvedené nezohľadnil a sa s uvedenými skutočnosťami žiadnym spôsobom nevypracoval.

24. Ohľadom námietky žalobcu, že súd prvej inštancie vychádzal z cenníkov predložených žalovaným, ktoré však zohľadňovali cenu prenájmu v iných regiónoch, t.j. nezohľadňovali obvyklú cenu v danom mieste a čase, odvolací súd uvádza, že ju nepovažuje za dôvodnú. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie pri stanovení obvyklej ceny vychádzal z cenníkov predložených žalobcom, kedy ako jedinú relevantnú obvyklú cenu určil z cenníka spoločnosti SetCar sk, a.s. z dôvodu, že zohľadňovala nájom porovnateľného vozidla Škoda Octavia nad 10 dní nájmu – 48,96 eur, ktorú pri porovnaní s cenou určenou žalovaným – 47,- eur považoval za cenu v hladine obvyklej. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý vychádzal z porovnateľného vozidla obdobnej kategórie, avšak, ako už odvolací súd uviedol vyššie, bude nevyhnutné prihliadať aj na cenu stanovenú za krátkodobý prenájom, t.j. v rozsahu 1-10 dní, práve s ohľadom na skutočnosť, že poškodený nevie dopredu určiť dĺžku opravy poškodeného motorového vozidla, preto je odôvodnené, keď si náhradné vozidlo požičia i za cenu nájmu krátkodobého. Z uvedených dôvod, bude preto úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať výškou ceny za prenájom náhradného motorového vozidla s poukazom na cenníky predložené stranami v konaní, ktoré zodpovedajú cene obvyklej v danom mieste a čase.

25. So zreteľom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie vec opätovne prejedná v intenciách bodov 22. a 24. tohto uznesenia. Svoje nové rozhodnutie vo veci súd prvej inštancie náležite a presvedčivým spôsobom odôvodní a v odôvodnení sa vysporiada so všetkými podstatnými skutočnosťami tvrdenými stranami sporu a s rozpormi v ich tvrdeniach v nadväznosti na vykonané dôkazy. Následne v novom rozhodnutí o veci rozhodne podľa § 396 ods. 3 CSP aj o náhrade trov odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).